

Men jeg forstår bare ikke de holdninger, der ligger til grund for det, man vil. Jeg kan jo heller ikke forstå, når fru Marianne Jelved snakker om, at det er statsborgerskabet, der skal være grundlaget for det her. Jamen vi har jo indført en 28-års-regel, som netop tager udgangspunkt i dansk statsborgerskab, som jo netop siger, at den rettighed har man. Når vi har 28-års-reglen, så er det jo samtidig også for at lukke for de stakler, som skal tvangsgiftes, det vil sige, hvor forældrene har arrangeret det imod den unges vilje.

Så er det jo, at jeg ikke kan forstå, hvor De Radikales hjerte og sunde fornuft er blevet af, når de ikke kan gå helhjertet ind for at bekæmpe de ting og alligevel tilgodese statsborgerskabet med 28-års-reglen.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er, fordi vi tillægger statsborgerskabet en meget stor værdi. Det er meget, meget vigtigt at have et statsborgerskab. Vi opfatter det også som en meget central del af en integration. Vi mener, at når man er statsborger, har man nogle rettigheder, og en af de rettigheder er altid at kunne være i det land, hvor man er statsborger, med sin familie, ellers har statsborgerskabet ingen mening.

Vi vil gerne bekæmpe tvangsægteskaber, men vi kan ikke forstå, hvorfor man både skal have en 24-års-regel med den begrundelse, at så kan de unge blive uddannet, blive mere modne og være mere selvstændige, og så også skal have et tilknytningskrav.

Hvorfor stoler man ikke på 24-års-reglen? Virker den ikke? Passer argumentationen ikke, siden man også skal have tilknytningskravet, hvor staten skal gå ind i familiens egen sfære? Jeg havde aldrig drømt om, at vi skulle have sådan nogle ordninger i Danmark, hvor statens myndigheder kan gå ind og spørge: Hvilket sprog taler du med dit barn inden for hjemmets fire vægge?

Det er Danmark i dag. Jeg havde ikke troet for 5 år siden, at vi skulle have sådan nogle regler i Danmark. Vi mener, at statens myndighed inden for hjemmets fire vægge skal begrænses.

Formanden:

Tak til fru Marianne Jelved. Så er det Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod, som der er korte bemærkninger til. Den første korte bemærkning er fra fru Margrete Auken.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Enhedslisten har jo sammen med SF en virkelig god mærkesag. Vi vil gøre noget ved beskattningen af de store multinationale selskaber. Enhedslisten har kørt en fremragende og effektiv kampagne, og SF har været meget glad for, at vi der har haft en god fælles sag.

Så må man spørge, hvordan Enhedslisten faktisk vil få gjort noget ved det, hvis ikke man vil gøre det i EU-sammenhæng. Det lykkedes nu at få lavet en aftale med Schweiz om, at man får lukket et gebommerligt skattehul der, og vi arbejder i øjeblikket, som fru Line Barfod måske også hørte det for mange timer siden, på at få fælles høje minimumsgrænser for selskabsskatter, hvad man nødvendigvis må gøre i EU-sammenhæng, hvis det skal give mening.

Der vil jeg godt spørge Enhedslisten: Kan vi regne med Enhedslistens støtte? Det er jo ikke noget, man kan gøre i Europa-Parlamentet, for der er Enhedslisten jo ikke repræsenteret. Der er medlemmer, men det har jo ikke noget med politik at gøre, de vil jo ikke lave politik.

Kan vi regne med Enhedslisten støtte til en god EU-strategi, så man kan påvirke regeringen derfra, og at Enhedslisten her i Folketinget vil arbejde for, at regeringen kommer til at gå sammen med Frankrig og Tyskland om at få fælles regler for selskabsskatter?

Kl. 22.25

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig selvfølgelig, at SF sammen med Enhedslisten kæmper hårdt for, at de multinationale selskaber skal betale skat. Her er jo et eksempel på, at man internationalt i organisationen OECD har lavet nogle fælles skatteregler for transfer pricing, hvor problemet sådan set er, at de danske skattemyndigheder ikke gør nok for at sikre, at selskaberne overholder reglerne.

Så det store problem med de multinationale selskaber er sådan set at få den danske regering til at prioritere at gøre noget.

Da undersøgelsen fra regeringen for nogle måneder siden viste, at de multinationale selskaber ikke overholder reglerne, gjorde den danske regering ikke andet, end at den ville lave en kontrolkampagne. Ellers ville den ikke rigtig gøre noget for at få selskaberne til at betale skat.